

landet, thi Apotekerne maa kun udlevere det til medicinsk Brug efter Lægerecept og den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole kun til Dyr læger, der under en stor Bøde ikke maa overlade det til andre. Der staaar altsaa kun en saadan Mand en eneste Udvej aaben, og det er at tilkalde en Dyr læge, men det vide alle, at det ikke er den allerbilligste Foranstaltning. Tidt bor han langt borte, saa at alene hans Befordringsgodtgørelse løber op til noget betydeligt foruden hans Honorar; det kan desuden tage Tid, inden han kommer til Stede. Det er altsaa hverken et hurtigt, nemt eller billigt Middel, men dog er han alene henvist dertil, og naar det nu, som det meget ofte sker, kun gælder om et enkelt Dyr, vil det let ses, at Omkostningerne blive saa store, at mangen en vil undlade Indsprøjtning og derved risikere Tuberkulosens Udbredelse. Nu forekommer det mig, at der er noget underligt i, at man i samme Øjeblik, man vedtager en Lov til Tuberkulosens Bekæmpelse, i denne Lov indsætter en Bestemmelse, som vanskeliggør og fordyrer Benyttelsen af det virksomste Middel dertil. Jeg maa derfor insistere paa, at det Monopol, de Herrer Dyr læger her faa til at bruge Tuberkulin, bortfalder. Jeg ved nok, at Monopoler kunne være meget behagelige for de monopoliserede, men de ere mindre behagelige for Forbrugerne. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at den højtærede Landbrugsministers veterinære sagkyndige ikke have været ganske utilbøjelige til at unde Dyr lægerne et saadant Beneficium, som det er at overlade Tuberkulinindsprøjtning ene og alene til dem. Men er det behageligt for Dyr lægerne, er det des mere generende for Landboerne, i alt Fald for Landboerne i Vestjylland, hvor der finder saa stor Omsætning Sted. Jeg vil haabe, at denne Sag vil blive nærmere undersøgt og belyst i et Udvalg, hvortil den vistnok kunde trænge, og jeg vil haabe det saa meget mere, som jeg, der opmærksomt har gennemlæst Folketingsudvalgets Betænkning vedrørende Lovforslaget, ikke har kunnet finde saa meget som et eneste Ord, der begrundede Indførelsen af denne ny § 5. Man staaar altsaa over for dette Spørgsmaal fuldstændig blank, og derfor tænker jeg mig, at man vil have denne Sag lidt nærmere undersøgt, ligesom jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil vise sig velvillig over for det mulige Resultat, der kan fremkomme i et saadant Udvalg.

Rasmussen-Vanddamgaard: Som vi hørte af den højtærede Minister, er Lovforslaget her jo en gammel Bekendt, som ifølge sin sidste Paragraf skulde til Revision. Lovforslaget giver et Tilbud og et Paabud. Tilbudet bestaar i, at der stilles et Beløb til Raadighed for Kreaturejere, som ønske at prøve deres Kreaturer med Tuberkulin, og Paabudet bestaar i, at Mælk, som udgaar fra Mejerier, skal opvarmes til en bestemt Varmegrad. Alt dette gøres for at bekæmpe den samfundsfarlige Tuberkulose, og jeg synes, det er ret naturligt, at Lovgivningsmagten træder støttende til over for disse Bestræbelser. Det var først Loven af 1898, der gav Kreaturerne større Adgang til at prøve Tuberkulinets Virkning i diagnostisk Henseende for at faa konstateret, om deres Kreaturer vare syge eller sunde. Det maa erkendes, at det er brugt i udstrakt Grad, og at Tuberkulosen som Følge deraf er i Aftagende. Der er derfor heller ikke foretaget store Ændringer i det Forslag, her foreligger. Blandt de Ændringer, som jeg skal berøre, er særlig Afspærringen. Som denne hidtil i Praksis har været gennemført, har den været meget mangelfuld, og det er derfor sikkert rigtigt, at den nu gennemføres strengere, og at Dyr lægerne faa et Ansvar i saa Henseende, hvilket de hidtil ikke have haft. Med Hensyn til § 5 slutter jeg mig til det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt); jeg bor ogsaa langt mod Vest, og har samme Anskuelser i den Henseende som det ærede Medlem. Med Hensyn til § 7, som handler om Opvarmningen af Mælken, er jeg meget glad ved, at alle Mejerier i hele Landet nu skulle være med dertil, medens hidtil en Del af dem have været fri. Jeg er ogsaa glad ved, at Varmegraden er sat ned til 80°, om jeg end kunde ønske, at den var sat endnu lavere, nemlig til 75°, for at man bedre kunde bevare Smørrets Konsistens i den varme Periode, hvor det nu kniber for dem, der skulle producere fersk Smør. Men jeg skal finde mig deri af Hensyn til den kemiske Farveprøve, man har, og hvorved man kan faa Sikkerhed for, at Mælken har været opvarmet til en Varmegrad af 80°. Dette har ikke blot Betydning for Mælken, der udgaar fra Mejerierne, men det er ogsaa af Betydning med Hensyn til det Smør, der udføres til England, at det gennem Farveprøverne kan konstateres, at Mælken, Smørret er lavet af, har været pasteuriseret til den nævnte Grad. Hvad Smørrets Afsæt-